

ΜΩΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΕΩΣ
ΣΑΤΥΡΙΣΜΑΤΑ

ΝΕΟΣ

ΓΑΜΒΡΟΔΕΙΚΤΗΣ

ΤΑΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΙΣ
ΕΠΙΘΝΟΜΙΣ.

(Πωλείται ἀντὶ λεπτῶν εἴκοσι πέντε)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΗΝ 1ην ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΓΙΑΣΟΦΩΝ
Ο ΦΑΡΟΣ ΟΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤ. ΔΕΛ. ΚΑΙ ΚΕΡΑΤΕΙΩΝ

ΟΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ν Ε Ο Σ
Γ Α Μ Β Ρ Ο Δ Ε Ι Κ Τ Η Σ

τοῦ ἔτους 1885.

ὦ μελλονύμφοι Πατράϊαι, γιὰ συζύγουσ σας φροντίζω!
Στὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου νέον γαμβροδεϊκτὴν σὰς χαρίζω.
Ἀχρηστος ὁ παλαιός μου γαμβροδεϊκτὴς εἶναι τώρα
εἰς τὴν Πάτρα, σὲ μιὰ τέτοια, μελλονύμφων πλήρη, χώρα!
Ἐκ τῶν τότε συστηθέντων μερικοὶ ὑπανδρευθῆκαν,
ἄλλοι ἔσπαταν, καὶ ἄλλοι μεσ' τὴ μαύρη γῆ ἐμβῆκαν!
Παραλείπω ἄπανδρευθέντας, μερικοὺς ἀποθαμένους,
κ' ἐκ τῶν ζώντων τοὺς σακάτας καὶ ὀλίγους ἄμποδεμένους·
σὰς προσθέτω ὅμως ἄλλους, εὐγενεῖς, μεγαλεμπόρους,
τοκιστὰς, σατυρογράφον, κτηματίας, δικηγόρους,
ἓνα γέρον καὶ δυὸ νέους ἀπὸ τοὺς πολιτευθέντας,
μάγειρον, προφήτην, νάνους καὶ δασκάλους πομπευθέντας.
Κ' ἔτσι πλέον καθεμίᾳ δίχως κόπον θὰ ἴμορῃ

Ἰ Α Κ Ο Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
γὰ ἰκανοὶν ποιῶν εἶναι οἱ καλλίτεροι γαμβροί!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

«Κατακίτρινος τὴν ὄψιν, καὶ ἀνέμους κοπανίζων,
καὶ τοξεύων τὸν αἰθέρα, καὶ τοὺς πάντας μυκτηρίζων,
Θιασώτης τῆς ἀμάκας, κ' ἐρωμένος τῆς ἀργίας,
καὶ νυκτόβιος, καὶ πλάνος, κ' ὑπνηλός, κ' οἰηματίας,
θέλει νύμφην πριγκηπέσσαν καὶ πλουσίαν! . Τί λαμπρός!
ὁ mon cher, πολιτευτὴς μας, τί οὐράνιος γαμβρός!

«Ένας ἄλλος παπουλάκης, δικηγόρος, ἐρημίτης,
κάτωχρος, γατογλυμένος, καὶ μετὰ Χριστὸν προφήτης,
ὁ σεισμούς, λιμούς, πανούκλας καὶ Πατρῶν πανωλεθρίαν,
εἰς τὸν ὕπνον του προβλέπων, θέλει σύζυγον « ὀσίαν
κ' ἀειπάρθενον, γεννῶσαν προφητάκουσ! .. » Τί λαμπρός
καπετάνος θεοπνεύστων! καὶ τί ἅγιος γαμβρός!

Κοκοράκος, τοσουλάκης, ποῦ κοντότερον δὲν εἶδα,
ποῦ ἔμπορεῖ, ὡς μενταλλιόνι, νὰ τεθῆ σ' τὴν ἀλυσίδα
τοῦ μικροῦ ὄρολογίου τοῦ μεγάλου μας Τσερτιδῆ,
ἢ νὰ παίξῃ τὸ κρυφτοῦλι σ' ἓνα τσῶφι ἀπὸ καρύδι
τῆς Ἰνδίας, θέλει νύμφην ὑψηλήν. Τί γλυκερός!
Τί χουρμαῆς! Τί μικρομέγας! Γιὰ τὴν τσέπη, νὰ γαμβρός!

Χῆρος, ἔντιμος, πρεσβύτες, σύμβουλος, τσουλουφιασμένος,
ποῦ φορεῖ καὶ μαῦρον σκοῦφον ἐξ ἀνάγκης, ὁ τσαμένος!
καὶ ὀρίζει τὸ παλάτι ἴστην ὠραίαν μας πλατείαν,
σύζυγόν του θέλει χήραν, παραδόπιστον κι' ἄστεϊαν.
Ἐύμορφάνθρωπος, νοήμων, παχουλός καὶ ζωηρός,
καὶ μὲ λόγον! . . Χῆρος χήρας ὄχι δύσκολος γαμβρός!

Ἵψηλός καὶ σωματώδης, ἓνας ἔμπορος μεγάλος,
ποῦ νομίζει πῶς δὲν εἶναι, ἴσῃ κι' αὐτὸν, κἀνένας ἄλλος,
θέλει νύμφην, ἣ ὁποία πρὸ τοῦ γάμου νὰ γνωρίζῃ
ἔτι κάθε του πατοῦσα, ἴσῃ ψοφῆμι, θὰ μυρίζῃ.
Τί λουστράδα γενειάδα! Τί ξανθός! Τί ζωηρός!
Ὁ Σπυράκης Νιάνιας εἶναι ἀνεκτίμητος γαμβρός!

Πωλητὴν ἐφημερίδων, μὲ φωνὴν βροντώδη λάλον,
ρήτορα δεινὸν τῶν δρόμων, ἓναν ἄνθρωπον μεγάλο
μιὰ γυναῖκα θὰ τὸν σώσῃ. Τὴν προστάζουν οἱ γιατροὶ του·
γιατὶ κάνει ἁμαρτία μὲ τὸ ἄθλιο κορμί του! . . .

Πρέπει δὲ νὰ ἦναι αὕτη παχουλὴ . . . ὦ! τί λαμπρός,
ὁ Κωστής Καραγιωργίου ὁ ἀτρόικτος, γαμβρός!
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Σπυρέλος Τσιλιμίγκρας, ἄλλος νιὸς χαριτωμένος!
Ἀπ' τοῦ μούτρου του τὸ χρῶμα φαίνεται ἀρρωστημένος.
Ὑγιῆς ἐν τούτοις εἶναι, κράσεως nervosa forte.
Παραλείπω ὅτι παίζει κάποτε καὶ pianoforte! . . .
Εἶναι δὲ καὶ νοικοκύρης ἐκ τῶν πρώτων!.. Τί λαμπρός!
Γιὰ μισότριβαις γυναίκαῖς τί κατάλληλος γαμβρός!

Ποῦ νὰ ἔρω, νυφάδες, λόγια νὰ παινέσω τοῦ Καζάζη
τὴν πολλὴν τὴν εὐμορφάδα, τὸ καμάρι καὶ τὸ νάζι;
Κάθε μέρα χάριν μόδας τὸ μουστάκι του ξυρίζει,
καὶ, ὡσὰν τὴν Ἰγγλισμπέι, ἵστὰ σωκάκια τριγουρίζει,
Καὶ μεσίτης κάμπιων εἶναι! . . . Τί ὠραῖος! Τί γιερός,
ὁ Γεώργιος Καζάζης, ὁ καὶ Μούσης, γιὰ γαμβρός!

Ἐνας ἄλλος Ῥωσολάτρης διατρέφει τὴν ἐλπίδα
πῶς θὰ λάβῃ σύζυγόν του μίαν εὐμορφον Ῥωσίδα.
Ἐστὴν Πετρούπολιν σκοπεύει νὰ υπάγῃ ἄμ' ἀδειάσῃ.
Τώρα κόμμα τῆς Ῥωσίας προσπαθεῖ ἐδῶ νὰ φτιάσῃ!
Ἐεῦρει Γαλλικὰ καὶ εἶναι ἵστὸ μπιλιάρδο τρομερός!
Γιὰ Ῥωσίδας τί ὠραῖος ὁ Monsieur Πριτσῶρ γαμβρός!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μιά γραφή κρατῶ ἵστὰ χέρια ἀπὸ τὸν Γερασιμέλη,
ποῦ μοῦ λέγει: ὅτι νύφη ἀπ' τὴν Πάτρα μέσα θέλει,
ὅτι ἔχει τὴν ὠραίαν Βενετίαν ὡς πατρίδα,
καὶ οἰκόσημον ἀρχαῖον ἵστὴν ἀντίκα του μιὰ γίδα!
Δόγης ἦτο πρόγονός του! . . . Τί μυτώδης! Τί λαμπρός!
Τί κλεινός Ἀραμπατῖνος κ' εὐγενέστατος γαμβρός!

Με φωνὴν ἐνθουσιώδη τ' Ἀργοστόλιον κηρύττει
τὰ προσόντα τὰ μεγάλα τοῦ ντοτόρου Κοτσαίτη.
Ἴνα μὴ ἐνταῦθα ἔμπλέξῃ ἵστὴν πατρίδα του μισεύει,
κ' ἕνας κόντες ἐκεῖ πέρα σόγαμβρο τό νε γυρεύει.
Τῶν Πατρῶν νυφάδες, σκάτ' τε ἀπὸ ζήλεια!. Τί λαμπρός
ἦτανε ὁ Κοτσαίτης γιὰ τὸν Τόπον μας γαμβρός!

Ἐνας βλάσφημος, φαρούτης, φαφλατᾶς, τερατολόγος,
ὁ συχνὸς τῶν καφενείων καὶ θεάτρων ψευδολόγος,
ἂν καὶ ἀσχημὸς καὶ γέρος, σύζυγον ποθεῖ νὰ εὖρη,
ἀλλὰ θέλει μίαν ξένην, ἣτις πρέπει νὰ εἰξεύρη
μουσικὴν, παιγνίδια, νάζα κι' ἄλλα γοῦστα! Τί λαμπρός!
Γιὰ κοντράλτα ἐξηγητᾶρα τί κατάλληλος γαμβρός!

Τὸν κοντούλην Δημητρέλον ἄν τὸν πάρη μία νέα,
θὰ τὴν μάθη νὰ ἰμιλάη, ὅσ' ἂν κι' αὐτὸν, πολὺ ὠραῖα!
Εἰς σπουδαίας συζητήσεις τὸν Γιωργῆν ἀποστομόνει,
ποῦ σὲ κάθε δὺω λόγους ἓνα « Κύριέ μου » χῶνει!
Ἄδελφοὶ χαριτωμένοι, καὶ οἱ δὺω τί λαμπροὶ!
Γιὰ ἴψηλὰ λιχνὰ κορίτσα, τί κατάλληλοι γαμβροὶ!

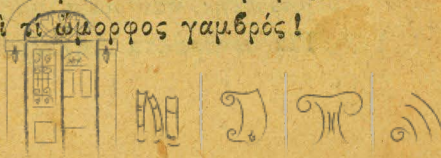
Γιὰ μιὰ νόστιμη μαμούρα καὶ τὴ σκούφια τοῦ τῆ δίνει
ὁ κοντόχοντρος Σπυρέτος θέλοντας νὰ ξεπαχύνη.
Γιατρικὴ τὴν ὑπανδρείαν οἱ γιατροὶ τοῦ διορίσαν,
ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ πάχος τὰ δυὸ πόδια τοῦ ἔκολλησαν.
Τί χεράκια γαντωμένα! Τί τσουλούφια! Τί λαμπρός,
ὁ κύρ, Μπούζας, κορυφαῖος τῶν μαγείρων, γιὰ γαμβρός!

Κι' ἄλλος Σπύρος· μὰ τί Σπύρος! Τί φιλόσοφος μεγάλος
Εἰς τὴν Κέρκυρα ἔγεννήθη, ὅσ' ἂν κι' αὐτὸν, κἀνένας ἄλλος;
Μὲ μιὰ πρέζα μυρουδάτη, ποῦ συχνὰ ἴστὴ μύτη βάζει,
τί ἰδέας ἴρωτοτύπους! τί σοφίας κατεβάζει!
Πάντ' ἀνόρεξα χορταίνει... καὶ ὑβρίζει... Τί λαμπρός!
Τί νευρώδης! τί λεβέντης! καὶ τί ὠμορφος γαμβρός!

Πρὸ πολλοῦ ἀναγνωρίσας τῶν ἐρώτων τοῦ τὰ λάθη
τὸν μπεκιάρικον τὸν βίον ἓνας ἄλλος ἐσιγάθη,
καὶ ζητάει πενηντάραν σύζυγόν του ν' ἀποκτήσῃ,
ποῦ τὴν προῖκά της εἰς λίρας Ἀγγλικὰς νὰ τοῦ μετρήσῃ.
Φέρει τ' ὄνομα ἐκπτώτου ἡγεμόνος... Τί γιερός!
Γιὰ γυναῖκα περασμένη εἰς τὰ χρόνια, νά! γαμβρός!

Δημητράκης Συρεγκέλας, ὁ εὐμορφοκαμωμένος,
ἄν καὶ ἦναι, ὅπως λέγουν οἱ γιατροὶ, κατεβασμένος,
εἰς τὰ μούλκια τοῦ Μιμίκου, ὅσ' ἂν ζαρκάδι, πάντα τρέχει,
κι' ὅλη μέρα ἴστο ποδάρι τοὺς ἐργάτας τοῦ προσέχει.
Ἔχει κάτι τί δικόν του!... Τί καλός! Τί ζωηρός!
Τί ἀκούραστος! καὶ τέλος, τί πολύτιμος γαμβρός!

Ἄστεφάνωτα δὲν στέκει δυὸ ἀδέρφια νὰ γεράσουν.
Εἶναι κρῖμα τόσα νιάτα, τόσα κάλλη νὰ τὰ χάσουν.
Μιὰ κυρὰ γιὰ σύντροφόν της τὸν Σωτήρην ἄς γυρέψῃ,
κι' ἄλλη μιὰ τὸν Δημητράκην ἀπὸ ἔρωτ' ἄς τὸν κλέψῃ.
Τί ὠραῖα ποῦ θὰ ζοῦνε! Μὰ τὰ σκόρδα, τί λαμπροὶ!
Καὶ οἱ δὺω θυμονέοι τί περίφημοι γαμβροὶ!

*Ένα ξάανο, εμπόρου ένα ἄθλιο μαμσῦρι,
ἄσχημο, κουρελιασμένο, ένα ξίστρωτο γαϊδοῦρι,
ἔγινε μὲ μπουσουλότα καὶ μὲ τὴν φιλαργυρίαν
ἔμπορος μανιφατούρας καὶ γυρεύει ὑπανδρείαν!
Ἐγὼρ ἀγόρατε καὶ σπῆτι γιὰ τὴ νύφη!... Τί χονδρός!
Τί ἀγροϊκός! Τί τσιγκούνης καὶ τί πρόστυχος γαμβρός!

Δὲν πιστεύω δά! καμμία μέσ' τὴν Πάτρα νὰ θελήσῃ
δάσκαλον Μετολογίτην σύζυγόν της νὰ ζητήσῃ.
Νεανίαν σύμβιόν του ἕνας ἄθλιος γυρεύει
τὰς αἰσχράς του ἔξεις ὅπως μ' εὐκολίαν Θεραπεύῃ! . . .
Συντεχνίτης Τρικουπαίων, ξανθοκόκκινος, μωρός,
τοῦ Ζορμπᾶ μας συνεργάτης, καὶ ἀφύσικος γαμβρός!

*Ένας, ποῦ τὸ ἔχει ρίξει μ' ἀσυγχώρητον μανίαν
εἰς τὴν ποίησιν, στοὺς λόγους καὶ εἰς τὴν ἀστρονομίαν,
ὅταν νὰ ρίχνουν τ' ἄστρα σοῦπα, κρέατα ψητά, καρβέλια,
κι' ἄλλο τί ποτε δὲν ξεῦρει πάρεξ σάτυραις καὶ γέλοια,
γιὰ γαμβρὸ δὲν τὸν συστάνω Ποιητῆς φαρμακερός,
εἶναι γι' ἄσχημαις νυφάδες ἀκατάλληλος γαμβρός!

*Στὰ σωκάκια ἕνας ἄλλος τριγυρίζει κορδωμένος,
κ' αἰωνίως γιὰ κουβέντα ἔβρίσκεται φαρμακωμένος!
Δυὸ λογάκια ἄς σᾶς εἶπω καὶ γιὰ τοῦτο τὸ ψυχάρι:
Θεῖα τύχη περιμένει τὴν κυρά, ποῦ θὰ τὸ πάρῃ!
Γέρος, ἄσχημος, θαμμένος, φαφλατᾶς, σιχαμερός
Νικολῆς Βυζικατώρης, σπανιώτατος γαμβρός!

*Ένας ἐκ τῶν νεοπλούτων μιὰ γυναῖκα θέλει νέαν,
κι' ἀπὸ σοῖ, καὶ μὲ προῖκα, καὶ μ' εὐγένειαν, κι' ὠραίαν!
Ἄλλ' ἐγὼ πιστεύω ὅτι, πρὶν τοιαύτην ἀποκτήσῃ,
μονοστέφανος καὶ οὗτος, ὅταν κ' ἐμένα, θὰ ψοφήσῃ!
Καμαρόνει τὴν σκιάν του καὶ τὰ χέρια του οἰκτρῶς.
Ὡς παρῆλιξ καὶ τσιγκούνης, ἀσυμβίβαστος γαμβρός!

*Ένας ἄλλος γερωπρίτσος, ὡς τὰ χθὲς ὑπανδρευμένος,
σοῦ ζητάει νέαν πάλιν συζυγίαν ὁ καυμένος!
Massabieu, Dupin καὶ ἄλλους εἰμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ
καὶ ἀμέσως, καὶ ἀκόπως, καὶ προτοῦ τοὺς ἐννοήσῃ. . .
Ξεροβήχει, κι' ἀγορεύων σκούζει λίαν γοερῶς.
Κομματάρχης πέντε ψήρων! εὐκολώτατος γαμβρός!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ἐμπροσθέν σου, ὦ νυφάδες, μὲ χαρὰν παρουσιάζω
πρότυπον γαμβροῦ πυγμαίου καὶ καθόλου δὲν διστάζω
ἄγχαρδιακὰ νὰ τὸν συστήσω. Ἔχει ἄτια, ὅταν γαρίδες,
καὶ μορφὴν σωστοῦ πιθήκου καὶ ἀδραχτένιας τῆς ἀρίδης.
Πόντιος, πεντηκοντούτης, στρεψιάδης, ρυπαρὸς,
σκιάχτρο σ' ὄλα τὰ παιδάκια καὶ γουρσοῦζης, νά! γαμβρός!

Γιὰ προσέξατε, παρθένοι, ἄνδρα σπάνιον συσταίνω
ὑψηλόν, καμαρωμένον, σελαχώδη, φαντασμένο!
Ἄγωνίζεται σπανίως καὶ αὐτὸς ὑπὲρ πατρίδος
ὡς ἀσύντακτος συντάκτης Πατριναῖς ἡμερίδος!
Πολιτεύεται, ὡς λέγει. Τί ποζάτος! Τί μωρὸς!
Γιὰ καμμιάν ἀπηλπισμένην ὄχι ἄσχημος γαμβρός!

Μὲ πολὺ μεγάλη προίκα ὁ Χαλὸς τῆς Πάτρας θέλει
μιὰ κοπέλα, ἢ μιὰ χήρα, καὶ καθόλου δὲν τὸν μέλλει
τὸν πατέρα της ἂν ἔχη καὶ τὴ μάνα της σκοτώσει.
Εὐκόλα τὴν ἀθώνει... Τοὺς ἐνόρκους θὰ πληρώσῃ. ἢ
Χαροκόπος φιλαργύρου, κακοήθης, πονηρὸς,
ὑποψήφιος τραμπούκων, ἐπικίνδυνος γαμβρός!

Τοκιστὴν ἀπὸ τοὺς τόκους τοῦ πατρὸς του ἀποζῶντα
σὰς συσταίνω ἀφοῦ ἔχει τὰ ἐπόμενα προσόντα:
Τὸ ἴμισό του σῶμα μούτρο, τὸ ἀνάστημά του νάνος,
ἔξηνταρίτης, ξεκουτιάρης, Δημητράκης Τσεκουράνης!
Καραγκιόζης, τσιμπλιασμένος καὶ τσιγκούνης φοβερὸς,
ἀλλ' ἀφοῦ παράδες ἔχει τί πολῦτιμος γαμβρός!

Παραλείπω νὰ συστήσω ὡς γαμβρόν καὶ τὸν Κεφάλαιον
ὅστις ἔχει καὶ προσόντα καὶ κεφάλαια μεγάλα.
Ἔχει μόνος του ἐκλέξει ἐρωμένην διὰ βίου
μιὰν ὠραίαν ἑπανδρευμένην, τὴ Γιαννιά Πρωτοδικείου!
ὦ! τί κρῖμα νὰ σκλαβώσῃ τόσα νιάτα! Τί λαμπρὸς
θὰ νὰ ἦτον ὁ Κεφάλαιος γιὰ τὸν τόπον μας γαμβρός!

Ἐνας ἐνδοξὸς ἵπποτης ἀπὸ τὴν Βαμβέργη φθάνει
γιὰ νὰ δῇ τοὺς συγγενεῖς του κύρ' Κωστοῦλα καὶ Τζουάνη.
Ἐκτοτε ἐνταῦθα μένει καὶ σκοπεύω νὰ φροντίσω
μὲ ὠραίαν δεσποινίδα νὰ τὸν ἀποκαταστήσω.
Τί λαμπρὰ καβαλλικεύει!... Τί καλὸς! Τί ζωηρὸς!
Τί γαμβρός! Ἐπαμεινώνδας, καὶ τί φρόνιμος γαμβρός!

Ἐμπροσθέν σας, ὦ νυφάδες, μὲ χαρὰν παρουσιάζω
πρότυπον γαμβροῦ πυγμαίου καὶ καθόλου δὲν διστάζω
ἡγάρδιακὰ νὰ τὸν συστήσω. Ἔχει ἴματα, ὅσων γαρίδες,
καὶ μορφὴν σωστοῦ πιθήκου καὶ ἀδραχτένιαις τῆς ἀρίδης.
Πόντιος, πεντηκοντούτης, στρεψιάδης, ρυπαρὸς,
σκιάχτρο σ' ὅλα τὰ παιδάκια καὶ γουρσοῦζης, νά! γαμβρός!

Γιὰ προσέξατε, παρθένοι, ἄνδρα σπάνιον συσταίνω
ὑψηλὸν, καμαρωμένον, σελαχῶδη, φαντασμένο!
Ἄγωνίζεται σπανίως καὶ αὐτὸς ὑπὲρ πατρίδος
ὡς ἀσύντακτος συντάκτης Πατριναῖς ἡμερίδος!
Πολιτεύεται, ὡς λέγει. Τί ποζάτος! Τί μωρὸς!
Γιὰ καμμιάν ἀπηλπισμένην ὄχι ἄσχημος γαμβρός!

Μὲ πολὺ μεγάλη προίκα ὁ Χαλὲς τῆς Πάτρας θέλει
μιὰ κοπέλα, ἢ μιὰ χήρα, καὶ καθόλου δὲν τὸν μέλλει
τὸν πατέρα τῆς ἂν ἔχη καὶ τὴ μάνα τῆς σκοτώσει.
Εὐκόλα τὴν ἀθώνει. . . . Τοὺς ἐνόρκους θὰ πληρώσῃ. ἢ
Χαροκόπος φιλαργύρου, κακοήθης, πονηρὸς,
ὑποψήφιος τραμπούκων, ἐπικίνδυνος γαμβρός!

Τοκιστὴν ἀπὸ τοῦς τόκους τοῦ πατρὸς τοῦ ἀποζῶντα
σὰς συσταίνω ἀφοῦ ἔχει τὰ ἐπόμενα προσόντα:
Τὸ ἴμισό του σῶμα μούτρο, τὸ ἀνάστημά του νάνος,
ἔξηνταρίτης, ξεκουτιάρης, Δημητράκης Τσεκουράνης!
Καραγκιόζης, τσιμπλιασμένος καὶ τσιγκούνης φοβερὸς,
ἀλλ' ἀφοῦ παράδες ἔχει τί πολύτιμος γαμβρός!

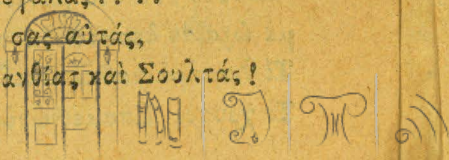
Παραλείπω νὰ συστήσω ὡς γαμβρὸν καὶ τὸν Κεφάλαι,
ὅστις ἔχει καὶ προσόντα καὶ κεφάλαια μεγάλα.
Ἔχει μόνος του ἐκλέξει ἐρωμένην διὰ βίου
μιὰν ὠραίαν ἑπανδρευμένην, τὴ Γιαννιά Πρωτοδικείου!
ὦ! τί κρῖμα νὰ σκλαβώσῃ τόσα νιάτα! Τί λαμπρὸς
θὰ νὰ ἦτον ὁ Κεφάλαις γιὰ τὸν τόπον μας γαμβρός!

Ἐνας ἐνδοξος ἱππότης ἀπὸ τὴν Βαμβέργη φθάνει
γιὰ νὰ δῇ τοὺς συγγενεῖς του κυρ' Κωστοῦλα καὶ Τζουάνη.
Ἐκτοτε ἐνταῦθα μένει καὶ σκοπεύω νὰ φροντίσω
μὲ ὠραίαν δεσποινίδα νὰ τὸν ἀποκαταστήσω.
Τί λαμπρὰ καβαλλικεῦει! . . . Τί καλὸς! Τί ζωηρὸς!
Τί χρυσὸς Ἐπαμεινώνδας, καὶ τί φρόνιμος γαμβρός!

Ὁ Μεγαλοιδεάτης, λευκογένειος καὶ ἥρωσ,
κύρ' Τασάκης Τσιμαρίων, χθεσινὸς ζωντανοχῆρος,
ἄλλη μιὰ φορά γυρεύει πανδρειὰν διότι βλέπει
ὅτι δίχως ἀπογόνους ν' ἀπομείνη δὲν τοῦ πρέπει.
Τί ὠραῖος, καίτοι γέρον ! Τί σοφός, καὶ τί λαμπρός !
Διὰ νύμφας φιλοδόξους τί κατάλληλος γαμβρός !

.....

Ἐπειδὴ συνάχι ἔχω, ἐπειδὴ πολὺ κρυόνω,
μετὰ θλίψεως ἐνταῦθα τοὺς γαμβροὺς μου τελειώνω.
Ἴδετέ τους μετ' ἐλπίδος καὶ πολλῆς περιεργείας,
κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας, τὰς ψυχρὰς καὶ τὰς ἀγίας.
Τὴν συνέχειαν τοῦ χρόνου. Καθεμιὰ τί περιμένει ;
Νά ! λεβέντες ! Νά ! ψυχάρια ! Νά ! γαμβροὶ χαριτωμένοι !
Ὅπως σήμερον χαρίζω πρὸς ἐσᾶς τὸν γαμβροδείκτην,
εὐχρηθῆτε νὰ χαρίσω καὶ ἴστοις νέους νυμφοδείκτην.
Παύων εὐχομαι, ὦ νέοι, νᾶχετε ἰδέας ἄλλας.
Λί ἰδέαι αἱ μεγάλαι κάνουνε καὶ σᾶς μεγάλας ! . . .
Ἰλίγα χρόνια ἂν σταθῆτε ἴστας ἰδέας σας αὐτάς,
θᾶχωμεν πολλὰς Μπερμπουκάς, Εὐαγγελιάς καὶ Σουλτάς !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΤΕΡΙΟΝ . Π . ΠΙΟΛΛΥΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α152.Φ10.0014